

РЕШЕНИЕ

№ 610

гр. София, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 24.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10549** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 27, ал.1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/.

Образувано е по жалба от Институт за балканистика с център по тракология „Проф. Ал. Ф.“ при Б., представляван от директора Р. П. чрез адвокат А. Б. и адвокат Х. Б. срещу Решение № 0401-75 от 21.10.2022г. на Ръководител на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма /ОП/ „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020, в частта му по пункт VIII, т.39, т.40 и т.41 от мотивите, в която е отказана верификация в общ размер на 8649,22 лева, която е част от общата сума по т.4 от диспозитива на решението в размер на 322 996,39 лева и представлява сбора от описаните подробно в т.39, т.40 и т.41 от обстоятелствената част на решението. Жалбоподателят излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт в обжалваната му част, като постановен от некомпетентен орган, при допуснати съществени процесуални нарушения, неспазване на материалния закон и поради несъответствието му с целта на закона. Моли за неговата отмяна и за връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне по искане за извършване на плащане.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата на сочените основания. Претендира присъждане на съдебни разноски.

Ответникът Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020, чрез процесуален представител

оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я отхвърли. Претендира разности за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Институт за балканистика с Център по тракология, Българска академия на науките, ЕИК[ЕИК] е сред бенефициентите по Проект №: BG05M2OP001-1.001-0001 „Изграждане и развитие на Център за върхови постижения „Наследство БГ“, с водеща организация - Софийски университет “Св. К. О.“, ЕИК[ЕИК].

Ръководителят на Управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020, се е произнесъл по подадения в ИСУН 2020 Пакет отчетни документи № 13 от 02.04.2022 г. с включено искане за междинно плащане, на обща стойност 4 001 107,00 лв. и отчетени разходи в размер на 4 001 107,00 лв.

С оспореното Решение № 0401-75 от 21.10.2022г. на Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020, в частта по пункт VIII /т.39, т.40 и т.41/ от мотивите, на основание чл. 9, ал. 5, изречение второ, чл. 60, ал. 1 и чл. 62 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (Загл. изм. - ДВ, бр. 51 от 2022г., в сила от 01.07.2022г.) (ЗУСЕФСУ), в редакцията им преди 01.07.2022г. и в редакцията на посочените по-долу в текста на настоящото решение разпоредби на ЗУСЕФСУ преди 01.07.2022г., във връзка с § 70 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (обн., ДВ, бр. 51 от 01.07.2022г., в сила от 01.07.2022 г.), на Институт за балканистика с център по тракология „Проф. Ал. Ф.“ при Б. е отказана верификация в общ размер на 8649,22 лева /сбора от описаните подробно в т.39, т.40 и т.41 от обстоятелствената част на решението/, която е част от общата сума по т.4 от диспозитива на решението в размер на 322 996,39 лева. По пункт VIII в т.39, т.40 и т.41 от решението са изложени мотивите относно бенефициента Институт за балканистика с Център по тракология:

т. 39. По бюджетен ред IV 10.1 „Възнаграждения (брутни суми, вкл. и дължимите от работодателя осигурителни вноски)(фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим“) са предявени за възстановяване разходи за възнаграждения на изследователи, лица от екипа за изпълнение на дейности по договор №BG05M2OP001-1.001-0001 „Изграждане и развитие на Център за върхови постижения „Наследство БГ“. След извършена проверка на приложените разходооправдателни документи УО установява, че за начислените възнаграждения за месеците юни, юли 2020г. данъчната основа, върху която са начислени осигурителни вноски не съответства на декларирания осигурителен доход в приложени отчетни доклади на изследователите, за което изисква разяснения от бенефициента/партньор с писмо с рег. №(ИСУН 2020) BG05M2OP001-1.001-0001-C03-M318 от 22.07.2022 г. На 06.08.2022г. е получен отговор с писмо №(ИСУН 2020) BG05M2OP001-1.001-0001-C03-M326 от 05.08.2022г., с което партньор Институт за балканистика с център по тракология, Б. представя разяснение, че е допусната техническа грешка в програмата за заплати, която не е установена своевременно. Във връзка с гореизложеното УО отказва да верифицира сумата в размер на 475,78 лв. на основание чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗУСЕФСУ.

т. 40. По бюджетен ред IV 10.1 „Възнаграждения (брутни суми, вкл. и дължимите от

работодателя осигурителни вноски)(фонд: ЕФРР, режим на финансиране: Неприложимо, допустим“) от предявените за възстановяване разходи за възнаграждения на изследователи, лица от екипа за изпълнение на дейности по договор №BG05M2OP001-1.001-0001 „Изграждане и развитие на Център за върхови постижения „Наследство БГ“ УО не верифицира сумата в размер на 8 047,44 лв. поради изложените съображения относно ограничението - работното време по основния трудов договор заедно с работното време по трудовия договор за допълнителен труд при подневно изчисляване да не бъде повече от 48 часа седмично за период не повече от 4 месеца в рамките на една календарна година детайлно описани в точка 12 от обстоятелствената част на настоящото Решение за верификация. Във връзка с гореизложеното УО отказва да верифицира разходите за възнаграждения на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ във връзка с Член 6, буква б) от Директива 2003/88/ЕО и чл. 113, ал. 5 от КТ за следните периоди и на посочени в т.40.1 - 40.6 лица.

т.41. По бюджетен ред VIII 25.1 „разходи за възнаграждения за лица, пряко ангажирани с дейности по управлението и/или изпълнението на проекта, включително задължителни здравни и осигурителни вноски за сметка на осигурителя“ са предявени за възстановяване разходи за възнаграждения на лица от екипа за организация и управление по договор №BG05M2OP001-1.001-0001 „Изграждане и развитие на Център за върхови постижения „Наследство БГ“, от които УО не верифицира сумата в размер на 126,00 лв. поради изложените съображения относно ограничението - работното време по основния трудов договор заедно с работното време по трудовия договор за допълнителен труд при подневно изчисляване да не бъде повече от 48 часа седмично за период не повече от 4 месеца в рамките на една календарна година детайлно описани в точка 12 от обстоятелствената част на настоящото Решение за верификация. Във връзка с гореизложеното УО отказва да верифицира разходите за възнаграждения на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ във връзка с Член 6, буква б) от Директива 2003/88/ЕО и чл. 113, ал. 5 от КТ за следните периоди и на посочени в т.41.1 и 41.2 лица.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима: подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, от заинтересована страна и в преклузивния законов срок за обжалване.

Съгласно чл. 60, ал. 1 от ЗУСЕФСУ управляващите органи извършват авансови, междинни и окончателни плащания въз основа на искане на бенефициента. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. II от ЗУСЕСИФ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. Съгласно чл.4, ал.1 от Устройствения правилник на ИА „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“, Агенцията изпълнява функциите на управляващ орган по „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020 и всички произтичащи от това задължения и отговорности съгласно националното законодателство и правото на Европейския съюз. Според разпоредбата на чл.6, т.1 от Устройствения правилник на ИА „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“, изпълнителният директор е ръководител на управляващ орган по „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020. С оглед на горното съдът прави извод, че оспореното решение е издадено от

компетентен административен орган.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл.59, ал.2 от АПК. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административното производство е започнало по инициатива на жалбоподателя във връзка с подадено искане за междинно плащане № 8/04.02.2022г., включително и представените към същото разходооправдателни документи. Същото е приключило с издаване на оспорваното писмо.

Относно спазване на материалноправните разпоредби, съдът съобрази следното:

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 от ЗУСЕФСУ. Съгласно цитираните разпоредби междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕФСУ УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо. Общите условия за допустимост на разходите са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 от ЗУСЕФСУ. Според чл. 59, ал. 1 от ЗУСЕФСУ конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период за всяка оперативна програма по чл. 3, ал. 2 от закона се определят с нормативен акт на Министерския съвет. Следователно разпоредбите, които регламентират условията за допустимост, представляващи правно основание за верифициране или отказ от верифициране на разходи, се съдържат в чл. 57 и чл. 58 от ЗУСЕФСУ.

Чл. 57, ал. 1 от закона предвижда, че разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: 1. разходите са за дейности, съответстващи на предвидените в одобрения проект и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; 2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; 3. разходите не надхвърлят праговете за съответната категория в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект; 4. разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд; 5. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; 6. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система; 7. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на Приложение X. от Регламент (ЕС) 2021/1060 и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 82 от Регламент (ЕС) 2021/1060; 8. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи.

Като правно основание да не верифицира разходите по т.40 в размер на 8 047,44 лв. и по т.41 в размер на 126,00 лв., УО е посочил чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ във връзка с член 6, буква б) от Директива 2003/88/ЕО и чл. 113, ал. 5 от КТ. Хипотезата на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ предвижда, че разходите не са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд. Макар да са лаконични мотивите на УО, те са достатъчно ясни, че в случая става въпрос

Сумата в размер на 8 047,44 лв. не се верифицира поради ограничението в чл. 113, ал. 5 от КТ - работното време по основния трудов договор заедно с работното време по трудовия договор за допълнителен труд при подневно изчисляване да не бъде повече от 48 часа седмично за период не повече от 4 месеца в рамките на една календарна година.

Чл. 113 от КТ, озаглавен „Работно време по трудов договор за допълнителен труд“. Съгласно чл. 113, ал.1 от КТ максималната продължителност на работното време по трудов договор за допълнителен труд заедно с продължителността на работното време по основното трудово правоотношение при подневно изчисляване не може да бъде повече от: 1. 40 часа седмично - за ненавършилите 18-годишна възраст работници и служители; 2. 48 часа седмично - за другите работници и служители. Според чл. 113, ал.2 от КТ при изричното съгласие на работниците и служителите по ал. 1, т. 2 могат да работят и повече от 48 часа. Съгласно чл.113, ал.3 от КТ Работникът или служителят по чл. 110 и 111 дава писменото си съгласие за работа повече от 48 часа седмично на работодателя, при когото работи. В случай че работникът или служителят не даде съгласие, той не може да бъде задължен да работи повече от 48 часа седмично, като отказът му не може да доведе до настъпване на неблагоприятни последици за него. Разпоредбата на чл.113, ал.5 от КТ въвежда ограничение от 4 месеца в случаите по ал. 3 и 4 -продължителността на работното време се изчислява за период не по-дълъг от 4 месеца.

Правилата на чл. 113, ал.2 -5 КТ уреждат случаите на допустимостта на работа повече от 48 часа седмично и по същество представляват изключения от общият принцип, заложен в чл. 113, ал. 1 КТ, съгласно което максималната продължителност на работното време по трудов договор за допълнителен труд заедно с продължителността на работното време по основното трудово правоотношение при подневно изчисляване не може да бъде повече от 48 часа седмично за навършилите 18-годишна възраст. Общоприет принцип в правото е, че изключенията в правото не могат да се тълкуват разширително. В случая конкретно реализираните фактически състави при полагане на повече от 48 часа седмично за период по-дълъг 4 месеца не могат да се субсимираат към изключението по чл. 113, ал.5 КТ, просто защото правната норма не е предвидила за допустима такава житейска хипотеза. Съдът изцяло споделя констатациите на Р. на ОП НОИР относно приложението на чл. 113 КТ- и отработеното време по проекта от лицата, ясно показват, че при верификацията на предявените разходи е взето предвид подневното изчисляване на работното време по проекта. Освен това е подход, който първично като решение се прилага от самия работодател, респективно бенефициент по проекта.

За да не верифицира разходите по т.39, УО се е мотивирал с чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗУСЕФСУ - разходите не са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система. Съдът счита, че в случая правилно УО отказва да верифицира сумата в размер на 475,78 лв. на основание чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗУСЕФСУ, тъй като както сам жалбоподателя признава, че данъчната основа за месеците юни, юли 2020г., върху която са начислени осигурителни вноски не съответства на декларирания осигурителен доход в приложени отчетни доклади на изследователите.

Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че оспореното решение, не

страда от пороци, водещи до неговата незаконосъобразност, поради което и жалбата е неоснователна и като такава следва да се остави без уважение.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното Административен съд София - град, III отделение, 55 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Институт за балканистика с център по тракология „Проф. Ал. Ф.“ при Б., представляван от директора Р. П. чрез адвокат А. Б. и адвокат Х. Б. срещу Решение № 0401-75 от 21.10.2022г. на Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020, в частта му, в която е отказана верификация в общ размер на 8649,22 лева, която е част от общата сума по т.4 от диспозитива на решението в размер на 322 996,39 лева и представлява сбора от описаните подробно в т.39, т.40 и т.41 от обстоятелствената част на решението.

ОСЪЖДА Институт за балканистика с център по тракология „Проф. Ал. Ф.“ при Б., ЕИК[ЕИК], представляван от директора Р. П., да заплати на Министерството на околната среда и водите сума в размер на 200 /двеста/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: